

den Gang, og de Synspunkter, ud fra hvilke dette Anlæg i sin Tid blev gennemført, men naar det hedder i Henvendelsen fra den sønderjydske Arbejderbefolkning, at denne Bane jo for øvrigt er den eneste, Sønderjylland i en overskuelig Fremtid kan vente at faa ud af alle de Projekter, Bane-kommissionen og Rigsdagen behandlede og foreslog, maa jeg ærlig talt sige: ja, heldigvis! Forhaabentlig kommer der vel ikke alt for mange nye Baneanlæg foreløbig i Sønderjylland, thi der er ikke Spor af Tvivl om, at dette er en højst urentabel Pengeanbringelse. Baade Arbejderne ved Løgumkloster-Banen, som jeg tror vil kunne faa en betydelig erhvervsmæssig Virkning i hine svagt bebyggede Egne, og de andre af det ærede Medlem nævnte offentlige Arbejder: Broen over Alssund, Banegaardsforholdene ved Padborg, Afvandingen af Tønder Marsk o. s. v., er offentlige Arbejder, som det fuldstændig ligger i den høje Regerings Haand at fremme ad administrativ Vej, og jeg vil meget gerne støtte de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem, ved ogsaa at henstille til den højtærede Regering at have sin Opmærksomhed henvendt paa Fremme af disse Forhold.

Jeg vender mig derefter til det andet Lovforslag, Forslag til Lov vedrørende Tillæg til Lov om Oprettelse af en Laanekasse i Sønderjylland. Lovforslaget fremtræder som et Tillæg til den gældende Lov af 28. Juni 1920, Jeg forstaar dette saaledes, at i og for sig gælder Loven af 28. Juni 1920 fortsat. Det vilde maaske have været bedre at kodificere den oprindelige Lov af 28. Juni 1920 og den Tillægslov, som jo er kommet under Ministeriet Stauning, maaske ogsaa Loven af 29. Marts 1924 om Foranstaltninger til Fremme af en hensigtsmæssig Jordfordeling. *Maaske*, siger jeg, vilde det have været hensigtsmæssigt at foretage en Kodificering af disse forskellige Love, men det er muligt, at dette vilde være stødt paa forskellige Vanskeligheder. Imidlertid vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om jeg ikke forstaar dette Forslag til Lov rigtigt, naar jeg mener, at uanset at Loven ikke som ved den sidste Lov af 1925 er delt i to særlige Afdelinger, under den første af hvilke sorteres Laan til Krigsinvalider, saa vil disse Laan til Krigsinvalider, paa hvilke Staten ikke led noget som helst Tab, da der stilledes fornøden og effektiv Sikkerhed gennem en maanedlig Tilbageholdelse af en Del af Renten, fremdeles være mulige.

Jeg er i øvrigt enig med den højtærede Finansminister i, at det er af meget stor

Betydning, at det foreliggende Lovforslag forlænger Afdragsfristen for de Laan, der ydes af Laanekassen i Sønderjylland fra 10 til 20 Aar, og at dette ogsaa kommer til at gælde for de Laan, der allerede er ydet efter den oprindelige Lov. I Forbindelse med Foranstaltningerne gennem Hypoteklaanefonden vil der her kunne skabes særdeles effektiv Hjælp i mange Tilfælde, og jeg opfatter det saaledes, at en hel Del af de Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Ludvig Hansen var inde paa, retteligen sorteres under Laanekassen for Sønderjylland. Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, var særlig inde paa Fiskeriets vanskelige Stilling i de sønderjydske Landsdele, og i disse Betragtninger har han jo fuldkommen Ret, Fiskeriet paa Flensborg Fjord, Bredegrunden o. s. v., er stedt saa overmaade vanskeligt, som der er gjort Rede for fra den sønderjydske Arbejderbefolknings Side — i saa Henseende kan jeg ganske være enig med det ærede Medlem —, men det er da ogsaa en Kendsgerning, at Laanekassen tidligere har ydet Laan netop til Fiskerne nede paa de Egne til Anskaffelse af Redskaber. Det er just et af de Punkter, der ogsaa nævnes i den omtalte Henvendelse. Jeg vil gerne med den her givne Anledning støtte det ærede Medlems Henstilling om, at man fra Laanekassens Bestyrelse er opmærksom paa disse særlige Forhold.

Jeg hilser med Glæde den højtærede Finansministers Udtalelse — jeg husker ikke, om det var i Fremsættelsestalen eller ved anden Lejlighed — om, at dersom det skulde vise sig, at de 7½ Mill. Kr. — saa meget bliver det vel mindst, som den foreliggende Lov forstærker Laanekassen for Sønderjylland med — ikke skulde slaa til, vilde man kunne vente en Forhøjelse af det Beløb, der her stilles til Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Ludvig Hansen understregede meget stærkt, at de Foranstaltninger, der foresloges gennem disse tvende Lovforslag, jo skulde komme *alle* Statens Borgere til gode. Det er en indlysende Selvfølgelighed, at Statens Foranstaltninger kommer alle Statens Borgere, uanset disses politiske eller nationale Sindelag, til gode. Overfor de andre Forhold, som det ærede Medlem var inde paa, er jo netop i disse Dage Landeværnet stiftet som en Afværgeforanstaltning, og det maa blive dettes Sag at tage sig af de ganske særlige Forhold, for hvis Skyld det jo er stiftet.

Man vil se, at der i den høje Regerings Lovforslag ikke er medtaget nogen lov-mæssig Foranstaltning med Hensyn til